

at det i Neglen kun er ved at sættes i Forbindelse med andre tidligere Skovanlæg og ved at støttes til andre Læbeler, at de faae nogen Betydning, og de udtale sig fremdeles saaledes: „Det er imidlertid en saa udbredt Erfaring, ikke alene i vort Land, men ogsaa udenfor samme, at Skovbrug i denne Form har en væsentlig Eksistens.“ Disse Mænd vare de kyndigste, som jeg dengang kunde finde, og efter at de have gjenmemreist denne Del af Landet, sigte de ikke med Hensyn til den specielle Sag, men som en almindelig Sætning, der indeholder, hvad der er rigtigt, at disse smaa Beplantninger paa 20, 30 til 50 Td. Land i Grunden hverken have eller ville faae nogen væsentlig Betydning og vanskelig vilde lønne sig. Jeg skal imidlertid ikke modsætte mig, at dette Forslag vedtages, men jeg har troet, i Særdeleshed da et æret Medlem af Udvalget selv har fremsat nogen Betænkelse derved, at burde sigte, at jeg noget nær deler de samme Betæneligheder.

— Bevillingen til Oplærelse af Husmandssønner i Havebrug skal jeg ikke modsætte mig; det kan være muligt, at den kan forekomme lidt rigelig ligeoverfor, hvad der hidtil har været bevilget. Det, der skulde opnaas ved denne Bevilling, er jo ikke det, at man skulde forsyne Landmændene med Hævekarle, men det egentlige Maal, man skulde stræbe til, og som man maatte tænke sig, er det, at disse Mænd efterat være oplærte paa denne Maade i Havebrug, naar de senere kom i en Stilling som Husmand eller Giere af smaa Eiendomme, skulde have lettere ved at kunne gaa over til mere indbringende intensivt Agerbrug ved Benyttelsen af Smaalodder, end det nu er Tilfældet. Hvorvidt dette vil blive naaet igennem denne Foranstaltning, finder jeg ikke hævet over al Tvivl; men imidlertid er Forsøget ikke saa stort, at man skulde have Betænkelse ved at gjøre det, naar Hævefælskabet har troet at kunne anvende Beløbet paa en fornuftig og nyttig Maade.

— Jeg tiltræder Forslaget om personligt Lillæg for Docent Fjord og er fuldstændig enig i, at man har god Grund til at paastjønne hans Virksomhed. — Jeg kan ikke udtale mig med samme Varme om det næste Forslag. Jeg har endnu ikke været saa heldig at faae Nie for den paa gjældende Mands Fortjeneste i Fiskerisager, men jeg skal finde mig i Bevillingen. — Hvad Spørgsmaalet om Bibeholdelsen af en Ingenieur ved Esbjerg angaar, udtalte den ærede Ordfører, at man i alt Fald for iaar vilde bevilge Beløbet til Bibeholdelsen af denne Post, og at man maatte for Fremtiden ogsaa kunde være tilbøjelig dertil af Hensyn til den Nytte, han kunde gjøre ved Nyinddrag, hvor der jo muligvis vil foregaa et større Anlæg. Jeg skal ikke komme dybt ind paa Spørgsmaalet om, hvad der kan gjøres ved Nyinddrag. Det er de ærede Udvalgsmedlemmer bekendt, at Sagen er nøie undersøgt i indeværende Sommer

af vore Teknikere og tillige undersøgt derved, at de have søgt at sætte sig i Forbindelse med Folk, der have længere Tids Erfaringer om Forholdene derovre, og at der som Resultat deraf foreligger Kort med Overslag og en nærmere Udvikling af, hvad der kan gjøres. Man kan gjøre to Ting. Man kan grave en Gjennemgang noget nordligere og befæste den med Steensætning, men det koster mange Penge, det vil koste mellem 6 og 700,000 Kr., eller man kan grave en noget sydligere Gjennemgang og ikke befæste den. Det vil koste omtrent 100,000 Kr., men den vil ikke blive staaende, hvor man sætter den; den vil vedblive at avancere længer og længer Syd paa Nar for Nar, indtil den ender, hvor den nu er; da kan man begynde forfra, og dette vil gaa temmelig hurtigt. Hvad man i det Hele taget vil gjøre, tør jeg ikke udtale mig om her; men Alle ere enige om, at Begyndelsen til at sætte Sagen i Gang maa ske ved en Landvæsenkommission, kombineret naturligvis fra begge de Amter, der ere interesserede i dette Anliggende, for at man kan lære at kjende de interesserede Personers Mening om Sagen, de modstridende Interesser, thi der er modstridende Interesser paa dette Omraade, som man maa have draget frem til nærmere Undersøgelse for at komme til en klarere Oversigt over, hvad det er, det kommer an paa, hvad man søger at vinde gennem disse Foretagender, der ere temmelig dyre, og hvad man maa frygte for at fremtalde af uheldige Virkninger. At en Gjennembrydning af Tangen skulde kunne sikke mod saadanne Tab, som den afvigte vaade Sommer har foranlediget paa Høet i Skjerdalen, tror jeg slet ikke. Efter Alt, hvad jeg har faaet oplyst, have disse mere sin Grund i Mangel paa Oprensning af Alaløbet, i det overstrømmende Vand i dette, end i Tilstanden ved Nyinddrag. Jeg tror derfor ikke, at det med nogen Sikkerhed vilde kunne siges, at en Gjennembrydning af Tangen for Fremtiden vilde kunne sikke mod lignende Tilfælde. Men Sagen er, som sagt, i Gang og drives fra Indenrigsministeriets Side med al den Hurtighed og Kraft, man formaar. Jeg beklager kun, at Direktøren for Vandbygningsvæsenet har været syg og i dette Dieblit er syg, saa at han ikke har kunnet tage alvorlig fat paa Tingen. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om Ledelsen af Transporten af Fiskeriprodukter paa Jernbanen, da er Sagen sat i Gang. Man søger at skaffe sig Underretning om, hvorledes man i de Lande, hvor Fisk føres fra Kysten paa Jernbanen, indretter Vognene, og der vil ikke være Noget til Hinder for at gjøre rimelige Beføstninger for at tilvejebringe saadanne Indretninger paa Jernbanerne, der kunne være hensigtsmæssige i den Henseende. — Den ærede Ordfører omtalte dernæst Kolportagesagen, som har vakt noget større Interesse. Det er meget ofte Tilfældet, naar Folk faae Af-